

### [Hjermind.]

optaget i Loven, fordi det forekommer mig at være en Selvfølgelighed, og heri er den højtærede Justitsminister enig.

I øvrigt skal jeg sige, at jeg henholder mig til den Betænkning, som jeg gaar ud fra Udvalgets Medlemmer stadig oprettholder, og de Bemærkninger, jeg før har gjort om Lovforslaget.

**Vagn Bro:** Jeg finder heller ikke Grund til at føre nogen egentlig Debat om det foreliggende Lovforslag. Jeg skal understrege, at det maa være en Selvfølge, at hvad der er skrevet i den i sidste Samling afgivne Betænkning dels stadig staar for Udvalgets Regning, naar det er Udvalgets Udtalelse, og dels staar for Justitsministerens Regning, naar han har givet Tilslutning.

I Anledning af at der Dagen efter sidste Rigsdagssamling blev fremsat Udtalelse om, at mit Parti og jeg havde saboteret denne Sag, maa jeg paa det bestemteste protestere herimod. Det drejede sig om et meget vigtigt Lovforslag, der maatte kræve sin Tid. Naar det bliver bebrejdet mig, at jeg rejste hjem Lørdag Aften, maa jeg sige, at det er rigtigt. Men jeg rejste herind igen om Søndagen meget tidligt og sad i 12 Timer paa Rigsdagen og ventede paa Svar, hvorefter jeg ansatte Udvalgsmøde til Dagen efter klokken 2. Jeg mener altsaa, at der kan aldeles intet bebrejdes hverken mit Parti eller mig i denne Sag. Jeg kan tilføje, at jeg er bemyndiget til at udtale, at naar det er sagt, at Venstre i det høje Landsting hin Aften skulde have nægtet at behandle Lovforslaget, saa er dette heller ikke i Overensstemmelse med Sandheden.

**Bundvad:** Foranlediget af det ærede Medlem Hr. Hjerminds Bemærkning om, hvorvidt de enkelte Partier ansaa Bemærkningerne i den i forrige Samling afgivne Betænkning for stadig at gælde, vil jeg sige, at jeg har den Opfattelse, at disse Bemærkninger stadig væk gælder, og udfra denne Betragtning skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag.

**Hartvig Frisch:** Jeg vil gerne i Tilnytning til Lovforslaget fremdrage en Sag til Belysning af et bestemt Udtryk i Teksten. Som Lovforslaget nu foreligger, staar der i dets § 1: „... der har samarbejdet med eller er blevet støttet af Besættelsesmagten“. I det tidligere Lovforslag stod der: „... eller udført Arbejde for...“. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre Rede for en Sag,

som i min Egenskab af Rigsdagsmand er fremført for mig, fordi jeg synes, at dette ganske godt belyser den Stilling, vi faktisk er i vedrørende disse Spørgsmaal om Oprejsning. Jeg vil gøre det, idet jeg henvender mig til den højtærede Justitsminister, da jeg ved, at vedkommendes Sag er blevet forebragt ham som et Andragende.

Jeg skal ikke nævne Navnet — det er i Justitsministerens Besiddelse —, men det er en københavnsk Arbejder, der kommer til mig og redegør for sine Forhold. Han er oprindelig Automekaniker, men har i Tiden før 1940 og efter den ogsaa haft Arbejde dels som Kontrolør i en Restauration og dels nærmest som en Slags Vicevært i et Boligkompleks. Samtidig har hans Kone haft Rengøringsarbejde i et Pensionat. I 1942 blev dette Pensionat beslaglagt af Tyskerne. Da Konen kom hjem og fortalte det til Manden, sagde han: Det maa du saa hellere høre op at arbejde i. Hun sagde det til Oldfruen i Pensionatet, og denne bemærkede: Det behøver De aldeles ikke, for De faar ikke noget som helst med Tyskerne at gøre. Det bliver saaledes, at den Forbindelse, der er, faar jeg, og De kan roligt fortsætte. Og saa fortsatte Konen dette Rengøringsarbejde i Pensionatet, og da Datteren i Mellemtiden var blevet konfirmeret, hjalp hun sin Mor med Arbejdet. Da saa den 29. August 1943 kom, talte Manden og Konen atter med hinanden, og han sagde: Nu maa du holde op med det Arbejde! Og saa gik Konen hen og sagde, at hun vilde holde op, men hun fik da at vide, at hun i saa Tilfælde vilde blive stillet for tysk Krigsret. Det var i øvrigt det samme, der blev sagt til alle Arbejdere paa det Tidspunkt; jeg kender selv fra Statsradiofonien, hvordan Embedsmændene dér blev stillet over for det samme, naar de sagde, de vilde holde op. Konen arbejdede saa videre indtil 19. September, da Politiet blev taget — da gik hun fra det.

Dette har foranlediget, at der paa et af disse velsignede Kartotekskort, som dette Land nu svømmer over med, paa et Kort, der lyder paa Mandens Navn, blev noteret, at Datteren og Konen har samarbejdet med Tyskerne. Paa det Grundlag blev vedkommende arresteret den 5. Maj — jeg refererer dette i Henhold til den Henvendelse, jeg har faaet — og slæbt gennem Gaderne paa den Maade, vi alle kender, hvorefter han sad 6 Uger interneret, altsaa paa Grundlag af det Kartotekskort, jeg her har nævnt. Da hans egen Sag var saadan, at de ikke kunde holde ham fast, blev han frigivet, men han fik rødt Kort, idet det blev fastholdt,